

כללוות. וזהו שפטותם בו (תהלים קט) ויאhab קלהה ותבואה. ואנו רום טמאה שורה על אוזם הידים, שהוא דרכו לשירות על מקומ ריק, וברכה לא שורה במקום ריק. ועל זה שבקרר אותן. הם מתחזרים אל אותו פונש הרים והם לחנים - מקללים אותו בקאמטים וארכעים ושםנה קללוות, ואנו רום טמאה שורה על אוזן ידים, שדרבה לשירות על מקום ריק. משום קר יתבר האנשים בשעה שפירים ידיו למעלה או בברכות או בתפללה ולא ירים ידיים להלן. ועל זה כתוב (בראשית יד) תרמתי ידי אל ה' אל הארץ.

עליזון, שפתוגמים: בתקפה. ובפרישת הרים הזאת יש סודות עליזונים. בשעה שנפרשים ומזדקפים למעלה, מכבד האדם את הקדוש ברוך הוא בכמה סודות עליזונים. וראוי ליחד סוד של עשר האמירות כדי ליחד את הפל, ולברך את השם הקדוש בראי. וראוי ליחד את סוד המרכבות הפנימיות והמperfבות החיצונית כדי שיתפרק השם הקדוש בכל האדריכים, ויתיחד הכל פאחד, מעלה ומטה.

פתח ואמר, (שמות כט) ולא יראו פני ריקם. זהו סוד של זkiput האכבעות, בזוקף אותם האדם למעלה, שאיריך שלא זוקף בירקנות, אלא בתקפה ובבקשות ובברכות. ועל זה ולא יראו פני ריקם. לא כתוב ולא יראו לפני, אלא פni, סוד של זkiput האכבעות שלא אריך לזקוף לחנים, כמו שמתבאר.

עשרה שליטים שאמרו הם עשר אמירות למטה, בסוד (בסוד עשרה שליטים מקרים שאמרו לנו מקרים למטה בסוד) של האותיות הראשונות כמו שלמעלה, ואלה עומרדים בראשונה על אותה זkiput אכבעות, ובזה נאחו למעלה כל צד הקדשה להרים, או כל

וארבעין ותמניא לוטין. והאי איהו דכתיב ביה, (תהלים קט) ויאhab קלהה ותבואה.

ובדין, רוח מסבא שרייא על אינון ידין, דאייהו ארחה למשרי על אחר ריקניא. ועל ריקניא, וברכתא לא שרייא באתר ריקניא. אך לא (ג' ריבריך ליה ואינון מהערין לבני והוא פרישו ידין ואיהו למננא איןון לקין ליה במאנו וארבעין ותמניא לווטין וקדון רוח סבא שרייא על אינון ידין דאייהו ארחה למשרי על אחר ריקניא בניו בך וסתבר בר נש בשעתה דארים ידו לעילא למתיו בצלו או בברקאנ ובצלא ולא ירים ידו למננא ועל ר' (בראשית יד) הרימותי ידי אל ה' אל עליון, דמפרגמינו בצלו.

ובhai פרישו ידין, אית רזין עלאין, בשתעתה דאטפריש, ואזדקפו לעילא, אוקיר בר נש לקודשא בריך הוא, בכמה רזין עלאין. אחוי ליחדא רזא דעשרה אמרין, בגין ליחדא כלל, ולאתברכה שמא קדישא בדקא חזי, ואחוי ליחדא רזא דרתויבין פנימאין, יתרתייבין דלבך, בגין דיתברך שמא קדישא בכל סטרין, ויתיחד פלא בחרדא, עילא ותפא.

ARTH ואמיר, (שמות כט) ולא יראו פni ריקם, לא איהו רזא דזקיפו דאכבעון, כד זקייף לון בר נש לעילא, דבעי דלא לאזדקפה בריקניא, אלא בצלו ובכעוויתין ובברכתן. (או בחד מניעו) ועל לא ולא יראו פni ריקם. ולא יראו לפni לא כתיב, אלא פni, רזא דזקייפו דאכבעון, דלא אצתריכו לזקפה למגנא, כמה דאמיר.

עשרה שליטין בקאמאן, אינון עשר אמרין למתפא, ברזא (ג' עשרה שליטין מפנן בקאמאן) אינון ממו לחתא גראי) דאצווון רשיימין בגונא דלעילא, ואלין קיימין בקדמייתא על ההוא זקייפן דאכבעון. (דף ס"ז ע"ב) ובהא כל סטריא דקדושה אתאחד לעילא לארמא, כדיין כל סטרין